

Kraków, dnia 28-go września 2020 r.

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 25-go czerwca 2020 r. przez Radę Dyscypliny Nauk Chemicznych Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr **Katarzyny Kurpiewskiej**, adiunkta w Zakładzie Krystalochemii i Krystalofizyki, Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Dnia 28-go września 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Kurpiewskiej w następującym składzie:

Przewodniczący - prof. dr hab. Marcin Hoffmann (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

Recenzent - prof. dr hab. Ilona Turowska-Tyrk (Politechnika Wrocławska)

Recenzent - prof. dr hab. Wojciech Rypniewski (Instytut Chemii Bioorganicznej PAN)

Recenzent - dr hab. Piotr Storoniak, prof. UG (Uniwersytet Gdański)

Recenzent - dr hab. Anna Bujacz, prof. PŁ (Politechnika Łódzka)

Członek - dr hab. Michał Woźniakiewicz, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)

Sekretarz - prof. dr hab. Kinga Góra-Marek (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)

Obrady Komisji odbywały się w trybie zdalnym za pośrednictwem platformy Microsoft Teams. Na wniosek Komisji obrady poprzedziło spotkanie z Habilitantką (kolokwium habilitacyjne), w czasie którego zostały wyjaśnione zapytania dotyczące wkładu poszczególnych współautorów w osiągnięcie naukowe dr Kurpiewskiej. Kwestie te zostały omówione w dalszej części protokołu. Członkowie komisji odnieśli się także do kwestii wyboru obiektów badań Habilitantki, możliwości rozwoju mikroskopii kriogenicznej, aspektów modelowania zmian konformacyjnych za pomocą metod obliczeniowych czy spektroskopowych, jak i możliwości stworzenia własnej grupy naukowej, pozyskiwania środków na własne badania (granty) czy działalności dydaktycznej Habilitantki.

Doktor Katarzyna Kurpiewska złożyła dokumentację obejmującą:

- I. Wniosek z dnia 14 stycznia 2020 roku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne, skierowany do Rady Doskonałości Naukowej.
- II. Dane kontaktowe Wnioskodawczyni.
- III. Poświadczoną kopię dyplomu doktora nauk chemicznych.
- IV. Autoreferat w języku polskim zawierający omówienie osiągnięcia naukowego Habilitantki pod tytułem ***Badania stabilności konformacyjnej wybranych białek i ich form zmutowanych w warunkach standardowych oraz wysokiego ciśnienia.***

- V. Wykaz opublikowanych prac naukowych (9 pozycji) oraz informację o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.
- VI. Oświadczenia współautorów o udziale w pracach zbiorowych, których samodzielna i wyodrębniona część stanowi osiągnięcie naukowe Habilitantki.
- VII. Kopie dziewięciu powiązanych tematycznie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe.

Przewodniczący Komisji, prof. dr hab. inż. Marcin Hoffmann, przywitał zebranych i podziękował za uczestnictwo w posiedzeniu Komisji. Stwierdził, iż wpłynęły i zostały dołączone do dokumentacji postępowania habilitacyjnego wszystkie wymagane recenzje (cztery), które zawierają konkluzje wskazujące na spełnienie przez dr Katarzynę Kurpiewską warunków stawianych w postępowaniach habilitacyjnych. Przewodniczący podziękował Recenzentom za wnikliwość w opracowaniu recenzji oraz ich terminowe przesłanie. Członkowie komisji oświadczyli, że zapoznali się z opiniami recenzentów, przekazanymi przez sekretarza komisji, po ich skompletowaniu, drogą elektroniczną wszystkim członkom komisji. Członkowie komisji oświadczyli także, iż zapoznali się z treścią dokumentów przedstawionych Radzie Dyscypliny Naukowej przez dr Katarzynę Kurpiewską. Przewodniczący poinformował również, że Habilitantka wniosła o tajne głosowanie w swojej sprawie.

Przewodniczący Komisji przedstawił najważniejsze fakty dotyczące postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Kurpiewskiej:

- W 2007 r. K. Kurpiewska otrzymała stopień doktora nauk chemicznych w zakresie chemii, na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „*Badania strukturalne wpływu mutacji na stabilność konformacyjną RNazy A*”, wykonanej pod kierunkiem prof. dra hab. Krzysztofa Lewińskiego.
- Od 2007 r. jest zatrudniona w Zakładzie Krystalochemii i Krystalofizyki na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, obecnie (od listopada 2012 r.) na stanowisku adiunkta. Od lutego 2017 pracuje także na stanowisku adiunkta (1/2 etatu) w Zespole Biokatalizy Teoretycznej i Eksperymentalnej Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni im. Jerzego Habera Polskiej Akademii Nauk.
- Jako podstawę wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne dr Kurpiewska przedstawiła cykl dziewięciu (9) opublikowanych prac, a osiągnięcia naukowe zatytułowała „*Badania stabilności konformacyjnej wybranych białek i ich form zmutowanych w warunkach standardowych oraz wysokiego ciśnienia*”.
- Prace stanowiące podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego zostały opublikowane w latach 2009-2020 w czasopismach uwzględnionych w bazie Web of Science, głównie z obszaru biokrytalografii. Sumaryczny Impact Factor z roku opublikowania tych prac wynosi 25.284 a suma punktów MNiSW to 780. Według baz Web of Science oraz Scopus (stan na dzień 13. stycznia 2020 r.) były one cytowane odpowiednio 132 oraz 151 razy, odpowiednio 127 i 140 bez autocytowań. Każda z prac przedstawionych jako osiągnięcie naukowe jest wieloautorska. Prace liczą od dwóch do siedmiu autorów. W czterech z nich dr Kurpiewska jest autorem pierwszym i jednocześnie korespondencyjnym, w dwóch publikacjach jest jednym z dwóch autorów korespondencyjnych, w jednej autorem pierwszym. W pozostałych dwóch publikacjach jej nazwisko pojawia się na piątej pozycji. Kandydata przedstawiła i oszacowała procentowy wkład do każdej publikacji. Wynosi on 70-80% dla prac, w których dr Kurpiewska jest autorem pierwszym lub korespondencyjnym (7 prac). W pozostałych dwóch pracach udział własny został

oszacowany na 20%. Średnia wartość na jedną pracę wynosi ponad 61%. Do wniosku zostały dołączone stosowne oświadczenia współautorów, którzy opisali swój wkład w powstanie prac, nie określili oni jednak udziału procentowego. Niemniej, analiza tych oświadczeń, świadczy że dr Kurpiewska realistycznie oceniła swój wkład do powstania prac zgłoszonych jako osiągnięcie habilitacyjne.

- Sumaryczny dorobek Kandydatki występujący w bazie Web of Science (wg dostarczonej dokumentacji) stanowi 48 publikacji wieloautorskich w czasopismach o sumarycznym współczynniku oddziaływania ok. 203,694 (średnia wartość IF₂₀₁₉: 4,243). Prace te były cytowane 562 razy. Indeks Hirscha wynosi 14. W bazie Cambridge Structural Database zostały zdeponowane dane dotyczące 110 struktur.
- Dr Kurpiewska była wykonawcą w 6 projektach finansowanych przez NCN (1), MNiSW (2), KBN (1) i w ramach programów The EC Community Research oraz COST. Kierowała dwoma projektami badawczymi w ramach Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich UJ oraz akcji Akademska Innowacyjność dla Małopolski, CITTRU, UJ.
- Według dostarczonych materiałów Kandydatka była współautorem 5 wystąpień ustnych, z których 3 wygłosiła osobiście i 48 doniesień prezentowanych w formie posterów na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych.
- Przed uzyskaniem stopnia doktora, w 2004 r. i 2006 r., dr Kurpiewska odbyła dwukrotnie 3-tygodniowe staże naukowe na Universitat de Girona. Po uzyskaniu stopnia doktora odbyła staż POST-DOC (17.09.2012-16.12.2012, 3 miesiące) w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego pod opieką prof. dra hab. Piotra Laidlera). W ramach 1-tygodniowych pobytów (I oraz IX 2019 r.) w Helmholtz-Zentrum Berlin für Materialien und Energie, Macromolecular Crystallography Group (ERASMUS+ Staff Training Mobility) oraz w Biotechnology and Biomedicine Centre of the Academy of Sciences and Charles University w Pradze (NAWA PROM BIOCEV) prowadziła prace badawcze z wykorzystaniem promieniowania synchrotronowego oraz metod biochemicznych.
- W dokumentacji znajdują się także informacje na temat zajęć dydaktycznych (wykłady, konwersatoria/seminaria, laboratoria/pracownie) jakie Kandydatka prowadzi na macierzystym Wydziale, w tym zajęcia autorskie, zaprojektowane i koordynowane przez Habilitantkę. Zajęcia te są/były przeznaczone dla studentów różnych kierunków: Chemii, Biochemii, Chemii Medycznej, Zaawansowanych Materiałów i Nanotechnologii oraz Advanced Spectroscopy. Była ona promotorem 9 prac magisterskich i 6 licencjackich oraz opiekunem naukowym 8 ww. prac. Jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorantki z Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN.
- Kandydatka wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w tym zagranicznej (współpracuje z 5-cioma jednostkami zagranicznymi i 8-oma polskimi jednostkami naukowymi).

Po przedstawieniu ww. informacji Przewodniczący Komisji poprosił członków komisji o przedstawienie swoich opinii. Jako pierwsza głos zabrała **prof. dr hab. Ilona Turowska-Tyrk**. Odnosząc się do całokształtu aktywności naukowej dr Katarzyny Kurpiewskiej stwierdziła, iż jako pracownik Wydziału Chemii UJ oraz Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni im. Jerzego Habera PAN wykazuje ona dużą aktywność naukową. Świadczy o tym duża liczba publikacji (48), które w przytłaczającej większości zostały opublikowane w dobrych i bardzo dobrych czasopismach z listy JCR, liczne prezentacje na konferencjach krajowych i międzynarodowych, uczestnictwo

w stażach i kursach, w projektach badawczych, recenzowanie projektów badawczych oraz współpraca z wieloma ośrodkami naukowymi w Polsce i za granicą. W ocenie osiągnięcia naukowego Pani dr hab. Ilona Turowska-Tyrk skupiła się na szczegółowej dyskusji artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe. Stwierdziła, iż są one powiązane tematycznie. Podkreśliła ważność tematyki dyskutowanej w artykułach dotyczących wysokociśnieniowej krystalografii makromolekularnej (H2 oraz H6–H9). Właśnie tę grupę publikacji uznała za najbardziej wartościową podkreślając, iż krystalografia wysokociśnieniowa stanowi bardzo trudny dział, szczególnie w krystalografii makromolekularnej, zarówno pod względem techniki pomiarów, jak i obliczeń, zaś zastosowanie jej do białek jest ogromnym wyzwaniem. Szczegółowej dyskusji zostały poddane także osiągnięcia zawarte w artykułach H1, H3 oraz H4. Pani dr hab. Ilona Turowska-Tyrk zauważyła, że artykuły te zawierały również pewne zagadnienia poruszane w rozprawie doktorskiej Pani dr Katarzyny Kurpiewskiej oraz dr Joanny Loch. Rozprawy doktorskie Pani dr Kurpiewskiej oraz Loch, na prośbę Pani Profesor Ilony Turowskiej-Tyrk, zostały przesłane do wglądu przez sekretarza Komisji. W oparciu o przesłane materiały Pani Profesor stwierdziła, iż zależność pomiędzy stabilnością zmutowanych form a wielkością wnęki hydrofobowej została przedstawiona w rozprawie doktorskiej Habilitantki (współczynniki korelacji są identyczne). Dodatkowo Rysunek 3A-G w H1 różni się jedynie kolorystyką (czarno-biała) od rysunku 4.11A-G z rozprawy. Niemniej Pani profesor wyraźnie podkreśliła, że w pracy H1 analizowane były również aspekty strukturalne, które nie były uwzględnione w rozprawie, mianowicie całkowita powierzchnia dostępna dla rozpuszczalnika, całkowita powierzchnia hydrofobowa, liczba wiązań wodorowych, liczba kontaktów w odległości poniżej 6 Å, i te aspekty oraz końcowe etapy procesu wyznaczania struktur można zaliczyć do przedstawionego osiągnięcia naukowego. Z kolei struktury krystaliczne kompleksów β -laktoglobuliny z nasyconymi kwasami tłuszczowymi liczącymi 8, 10 (H3), 12, 14, 16 lub 18 (H4) atomów węgla, jak również samej β -laktoglobuliny, weszły w skład rozprawy doktorskiej Pani dr Joanny Loch (UJ, 2011). Pani Profesor stwierdziła, iż struktury kompleksów zamieszczone w artykule H4 zostały w pewnym stopniu ulepszone w stosunku do struktur tych samych kompleksów z rozprawy doktorskiej Pani Loch co oznacza, że drugi raz przeprowadzono końcowe etapy procesu udokładniania. Dodatkowo zakres poruszanych zagadnień jest dużo szerszy w obu artykułach. Kwestie te zostały także poruszone i szczegółowo przedyskutowane w trakcie spotkania z Habilitantką. Podsumowując powyższe rozważania Pani Profesor Turowska-Tyrk podkreśliła, że zagadnienia zawarte w cyklu prac przedstawionym jako osiągnięcie naukowe, nawet z uwzględnieniem jej uwag, są ważne, zostały gruntownie zbadane i wnoszą istotny wkład w rozwój krystalografii makromolekularnej, w tym technik wysokociśnieniowych, oraz chemii strukturalnej, chemii żywności i farmacji. Wyraziła opinię, że badania takie jak prowadzi Pani dr Katarzyna Kurpiewska to badania trudne i rozległe tematycznie. Posiadają pewien potencjał aplikacyjny, który może być wykorzystany np. w celu zapobiegania agregacji preparatów białkowych i optymalizacji metod utrwalania żywności za pomocą wysokiego ciśnienia. Pani Profesor wskazała na bardzo wysoką aktywność dydaktyczną dr Kurpiewskiej udokumentowaną licznymi zajęciami dydaktycznymi prowadzonymi przez Habilitantkę (w tym zajęcia autorskie, anglojęzyczne, wykłady) oraz sprawowaniem funkcji promotora pomocniczego. Prace na rzecz Wydziału, Instytutu i środowiska zostały także pozytywnie ocenione w kategorii działalności organizacyjnej i popularyzatorskiej.

Prof. dr hab. Wojciech Rypniewski także wyraził opinię, że przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe poszerza w znacznym stopniu wiedzę na temat czynników wpływających na stabilność modelowych białek i o tym jak białka zachowują się pod wpływem wysokiego ciśnienia. Podobnie jak Pani Profesor Turowska-Tyrk wskazał, że zagadnienia krystalografii wysokociśnieniowej nadal pozostają obszarem słabo rozpoznany, mimo że wiele organizmów, tzw. piezofilów obligatoryjnych lub piezotolerancyjnych, żyje w warunkach gdzie ciśnienie

hydrostatyczne przekracza 10 MPa (100 atm), a nawet dochodzi do 130 MPa. Podkreślił, że Habilitantka przyczyniła się do rozwoju metodyki badań dyfrakcyjnych na kryształach makrocząsteczek biologicznych w warunkach wysokich ciśnień bowiem wcześniej takie badania prowadzone były głównie na małych cząsteczkach. Prof. dr hab. Wojciech Rypniewski stwierdził, że osiągnięte wyniki niezaprzeczalnie wnoszą znaczący wkład w rozwój badań biostrukturalnych i upoważniają habilitantkę do wystąpienia o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Wskazał również na fakt szerokiego zainteresowania środowiska naukowego tematem badań Habilitantki. Przywołał prace dotyczące wiązania kwasów tłuszczowych przez β -laktoglobulinę i wysokociśnieniowe badanie tego białka (prace H3 i H4) opublikowane w *Journal of Molecular Recognition* (2011) oraz *International Journal of Biological Macromolecules* (2012), a które dotychczas były cytowane łącznie 118 razy. Stwierdził, że warta podkreślenia jest również aktywność dr Kurpiewskiej w zakresie prezentowania wyników prowadzonych badań; była ona autorem bądź współautorem kilku referatów oraz wykładu na konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz zaprezentowała kilkadziesiąt posterów konferencyjnych. Była wykonawcą bądź głównym wykonawcą kilku grantów badawczych krajowych i jednego grantu w ramach piątego programu ramowego UE. Podsumowując, prof. dr hab. Wojciech Rypniewski nadmienił, iż wniosek dr Kurpiewskiej uważa za uzasadniony zarówno pod względem wniesionego wkładu w rozwój uprawianej przez nią dyscypliny naukowej jak i istotnej aktywności naukowej. Dr Kurpiewska jest doświadczonym krystalografem i nauczycielem akademickim. Jej dorobek jest obszerny i dobrze udokumentowany często cytowanymi publikacjami w dobrych czasopismach naukowych. Dorobek dydaktyczny jest bardzo bogaty i wszechstronny.

Dr hab. Piotr Storoniak, prof. UG, także zwrócił uwagę na dorobek dr Kurpiewskiej i dynamikę rozwoju. Wskazał, iż wskaźnikiem rosnącej wartości naukowej Habilitantki jest w sporej mierze dynamika pojawiania się publikacji bowiem pierwsze prace pojawiły się dopiero po obronie doktoratu, w okresie pięciu kolejnych lat (2007-2012, od obrony doktoratu do zatrudnienia jako adiunkt), powstało ich osiem, z czego cztery (H1, H2, H3, H4) włączone są do niniejszego osiągnięcia naukowego. W kolejnych trzech latach opublikowanych zostało łącznie siedem prac, w roku 2016 sześć prac, w 2017 aż dziewięć, a w latach 2018 i 2019 po osiem. Zauważył, iż na podstawie danych w bazie SCOPUS widać, że w chwili obecnej całkiem pokaźny dorobek wzbogacił się o dalsze pięć prac, jakie zostały opublikowane po złożeniu wniosku habilitacyjnego, co daje sumarycznie 53 pozycje. Prace te opublikowane są w dobrych lub bardzo dobrych międzynarodowych czasopismach, takich jak m.in. *Journal of Organic Chemistry* (IF 4,335), *European Journal of Medicinal Chemistry* (IF 5,572), *Chemical Communications* (IF 5,996), *Organic Letters* (IF 6,09), *Food Chemistry* (IF 6,306). Dorobek publikacyjny dr K. Kurpiewskiej zawiera też jedną pracę w *Angewandte Chemie* (IF 12,959) oraz jedną w *ACS Central Science* (IF 12,685). Wskazał, że publikacje w przeważającej liczbie są wieloautorskie (liczba autorów wynosi od czterech do trzynastu). Niemniej, jak podkreślił, docenić należy pracowitość dr K. Kurpiewskiej oraz fakt, że jej umiejętności i wiedza znajdują zapotrzebowanie w projektach naukowych realizowanych we współpracy z szeregiem ośrodków z zagranicy. Nadmienił, że na podstawie dostarczonej dokumentacji można stwierdzić, że w przypadku siedmiu prac (H1, H2 oraz H5-H9) udział własny dr Kurpiewskiej w przedstawionym cyklu publikacji jest dominujący i obejmuje aspekt koncepcyjny. Podobnie jak prof. dr hab. Iłona Turowska-Tyrk, dr hab. Piotr Storoniak, prof. UG, zwrócił uwagę na udział dr Joanny Loch w pracach H3 i H4, dla których dr Kurpiewska zadeklarowała udział własny na poziomie 20%. Nadmienił, że z oświadczenia pierwszego autora, tj. dr Joanny Loch, wynika, że zakres czynności dr Loch pokrywa się z wkładem Kurpiewskiej w zakresie wykonania pomiarów dyfraktometrycznych, rozwiązania i udokładnienia struktur, interpretacji wyników oraz analizy danych

i przygotowania tej części manuskryptu. Podsumowując stwierdził jednak jednoznacznie, iż badania będące treścią zaprezentowanego osiągnięcia ilustrują biegłość dr K. Kurpiewskiej w obszarze chemii strukturalnej oraz dokumentują jej rozwój naukowy i poszukiwanie autorskich koncepcji, czego przejawem jest implementowanie nowej techniki wysokociśnieniowej krystalografii do rodzimego ośrodka naukowego. W recenzji pojawiają się uwagi dotyczące drobnych niedociągnięć edycyjnych.

Dr hab. Anna Bujacz, prof. PŁ, zgodziła się z opiniami wyrażonymi przez przedmówców i również oceniła bardzo pozytywnie osiągnięcie habilitacyjne, dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny pani dr Katarzyny Kurpiewskiej. Odniosła się także do dołączonych do wniosku oświadczeń niektórych współautorów zwracając uwagę, że niektóre z nich są *„mało precyzyjne, a czasami umniejszające rolę Habilitantki w ich powstanie (koncepcję, analizę wyników, czy finalizowanie publikacji) szczególnie tych, w których dr Katarzyna Kurpiewska jest autorem korespondencyjnym.”* Powyższa kwestia dotyczy oświadczeń profesora K. Lewińskiego, w których pojawia się zapis, że we wszystkich publikacjach koordynował badania, analizował wyniki i przygotowywał finalne wersje publikacji, co sugerowałoby, że Pani dr Katarzyna Kurpiewska była tylko eksperymentatorem. W związku z tym w czasie spotkania z Habilitantką została podjęta dyskusja, w czasie której rozwiane zostały wątpliwości dotyczące faktu, czy koncepcja badań wysokociśnieniowych i projektowanie mutacji punktowych, analizowanie wyników i przygotowywanie publikacji są głównie zasługą dr Kurpiewskiej, co pozostaje w zgodzie z deklaracją Habilitantki. Dr hab. Anna Bujacz, prof. PŁ, podobnie jak prof. Ilona Turowska-Tryk zwróciła uwagę, że białko RNaza A było badana przez dr Katarzynę Kurpiewską już podczas pracy doktorskiej, ale wyniki nie zostały opublikowane w czasie doktoratu. Zatem prawdopodobnie część badań opisanych w publikacji H-1 pochodzi właśnie z pracy doktorskiej dr Kurpiewskiej. Zwróciła uwagę, że bardzo ciekawą i wartościową jest publikacja przeglądowa H-2 opisująca badania krystalograficzne białek pod wysokim ciśnieniem. Podkreśliła, że badane przez panią dr K. Kurpiewską zmiany konformacyjne białek, będące wynikiem mutacji bądź zmiany ciśnienia, pozwolą na szczegółową analizę makromolekuł łatwo ulegających agregacji, denaturacji lub złemu fałdowaniu. Podkreśliła, że badania strukturalne wchodzące w zakres osiągnięcia naukowego bardzo dobrze wpisują się w aktualny nurt badań na świecie dotyczących opracowania profilaktyki i leczenia chorób neurodegeneracyjnych. Wskazała, że w recenzji pojawiają się uwagi dotyczące niedociągnięć edycyjnych, niemniej, jak stwierdziła, nie mają one wpływu na jej pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego oraz innych aspektów działalności Habilitantki. Dokonując oceny dorobku niewchodzącego w osiągnięcie habilitacyjne prof. Bujacz podkreśliła współpracę dr Katarzyny Kurpiewskiej z bardzo dobrymi naukowcami z macierzystego wydziału, a która dotyczy syntezy i określenia właściwości, w tym struktur, biologicznie aktywnych kompleksów metali i potencjalnych leków. Wskazała także na fakt, że Habilitantka wykorzystuje nowoczesny warsztat badawczy, jest dobrze rozpoznawana na uczelni i w polskim środowisku naukowym. Prof. Bujacz odwołała się jednak do niewielkiej liczby recenzowanych artykułów (3) dla międzynarodowych czasopism. W konkluzji podkreśliła fakt dobrego przygotowania dr Kurpiewskiej do kierowania własnym zespołem naukowym oraz do sprawowania opieki nad rozwojem młodej kadry naukowej. Podkreśliła zaangażowanie dr Kurpiewskiej w opiekę lub pomoc przy realizacji prac doktorskich, magisterskich, licencjackich i praktykach realizowanych w Zakładzie Krystalochemii i Krystalofizyki. W związku z powyższym Prof. Bujacz uznała wniosek dr Kurpiewskiej za jak najbardziej uzasadniony.

Dr hab. Michał Woźniakiewicz, prof. UJ poza jednoznacznie pozytywną oceną dorobku naukowego Habilitantki, wskazał na jej duże zaangażowanie w działalność dydaktyczną i organizacyjną, a także współpracę z otoczeniem gospodarczym. M.in. pani dr Katarzyna Kurpiewska prowadziła przez kilka lat zajęcia laboratoryjne

w języku angielskim, skierowane do studentów kursu Forensic chemistry (kierunek Advanced Spectroscopy in Chemistry, II stopień), pokazując duże umiejętności dydaktyczne i łatwość adaptacji w nowym laboratorium i nowej technice analitycznej (wysokosprawna chromatografia cieczowa). Habilitantka, pomimo intensywnej pracy także w drugiej jednostce (Instytut Katalizy i Fizykochemii Powierzchni im. Jerzego Habera, PAN – pół etatu na stanowisku adiunkta) wносиła i wноси istotny wkład w działania organizacyjne Wydziału Chemii UJ: m.in. zasiada w Radzie Wydziału, opiekuje się sprzętem badawczym, koordynowała liczne inwestycje aparaturowe Wydziału. Warto podkreślić, że Pani dr Katarzyna Kurpiewska jest otwarta na współpracę z otoczeniem gospodarczym realizując zlecenia dla wiodących firm z branży farmaceutycznej. Dr hab. Michał Woźniakiewicz, prof. UJ stwierdził, że to bardzo wartościowa działalność Habilitantki, która wpisuje się w misję łączenia ekspertów ze świata nauki z zapotrzebowaniem przemysłu na badania i analizy.

W następnej kolejności wypowiedziała się sekretarz Komisji, **prof. dr hab. Kinga Góra-Marek**. Nadmieniła, że na szczególną uwagę zasługuje rozległa współpraca z naukowymi ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, co świadczy tak o poziomie naukowym badań prowadzonych przez dr Kurpiewską jak i otwiera perspektywy na nowe obszary badawcze. Podejmuje także starania w kwestii pozyskiwania środków na własne badania w postaci przygotowania grantów.

Dyskusję nad działalnością naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr Katarzyny Kurpiewskiej podsumował **prof. dr hab. Marcin Hoffmann**, wskazując, że osiągnięcia Kandydatki we wszystkich przedstawionych wyżej aspektach spełniają ustawowe i zwyczajowe warunki stawiane w przewodach habilitacyjnych. Przedstawione osiągnięcie naukowe wноси istotny wkład w rozwój krytalografii makromolekularnej, przede wszystkim technik wysokociśnieniowych, chemii strukturalnej, oraz chemii żywności i farmacji.

W tym stanie faktycznym i prawnym Przewodniczący sformułował tekst uchwały i poddał ją – w związku z wnioskiem Kandydatki – pod głosowanie tajne.

UCHWAŁA NR 1 KOMISJI HABILITACYJNEJ Z DNIA 28 WRZEŚNIA 2020 ROKU

Komisja habilitacyjna z uwagi na spełnienie przez Panią doktor Katarzynę Kurpiewską wymogów ustawowych i zwyczajowych wyraża **pozytywną opinię** w sprawie nadania Jej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki chemiczne oraz **rekomenduje** Radzie Naukowej Nauk Chemicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego nadanie doktor Katarzynie Kurpiewskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

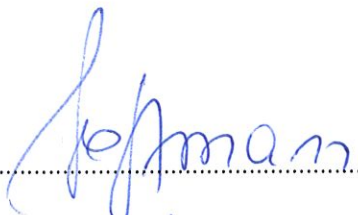
Po oddaniu głosów przez członków Komisji Przewodniczący stwierdził, że w głosowaniu tajnym udział wzięło 7-miu członków Komisji habilitacyjnej spośród 7-miu uprawnionych. Za przyjęciem uchwały oddano 7 głosów, innych głosów nie było, w związku z tym uchwała została przyjęta.

Wobec braku dalszych głosów i wyczerpania porządku obrad Przewodniczący zamknął posiedzenie Komisji habilitacyjnej.

Niniejszą uchwałą, działając w oparciu o ww. ustawę wraz z późniejszymi zmianami podpisuje Przewodniczący Komisji.

Podpisy Członków Komisji Habilitacyjnej:

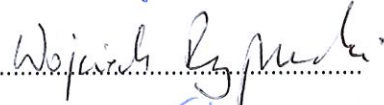
prof. dr hab. Marcin Hoffmann - *Przewodniczący*

prof. dr hab. Ilona Turowska-Tyrk - *Recenzent*

prof. dr hab. Wojciech Rypniewski – *Recenzent*

dr hab. Piotr Storoniak, prof. UG – *Recenzent*

dr hab. Anna Bujacz, prof. PŁ – *Recenzent*

dr hab. Michał Woźniakiewicz, prof. UJ – *Członek*

prof. dr hab. Kinga Góra-Marek – *Sekretarz*

